

בפחדיהם, ואילו אבא... ברוגע נפשי ליטף את ידינו בחמימות והשפיע עלינו מילים מרגיעות של ברכה וטובה. היה יום אחד של הפגזות כבדות כשלפתע נזדעזעו קירות הבית והמקלט רעד מקול נפץ פגז שפגע פגיעה ישירה בבנין הסמוך. כולם החוירו, אנו הבטנו בפניו של אבא והמראה שהיה נסוך על פניו היה של שלווה ובטחון בה', הדבר השפיע עלינו והרגיע אותנו. יבוא יום, הבטיח נאמנה, שרעש המלחמה והאפלה שמסביב יסתיימו והכל ישוב על מקומו בשלום, כילדים נרגענו. כזאת היתה אישיותו.

בסיום המלחמה ב"חג השבועות" (תשכ"ז), צעדנו בשיירה יחד עם אבא ואמא ועם כל תושבי ירושלים בפעם הראשונה בחיינו לעיר העתיקה לשאת את קולנו בתפילה ליד ה"כותל המערבי". בשבועות שלאחר מכן כשכבר היתה רגיעה כללית לקחו אותנו ההורים גם לקבר רחל ולמערת המכפלה שבחברון, ביקורים אלו השפיעו עלינו מאד בראותנו את המקומות הקדושים לאבותינו.

"אהל רבקה"

20א "הי"ט מאונק"ן י"ג (הפאן) י"ג י"ח (ה"ו) (ה"ו) ז"ל.
2אמנץ: מאונק"ן (הפאן) י"ג י"ח (ה"ו) (ה"ו) ז"ל 2"3 פ"ה ג"ה

בשנתיים הראשונות לשהותו בירושלים קבע אבא את מקום תפילתו במנין שהתקיים בביתו של הרב הראשי לישראל דאז הגאון רבי יצחק הלוי הרצוג זצ"ל ברח' אבן עזרא שבשכונת רחביה. בערב ראש השנה הוא נקרא אל הרב הראשי שביקשו להיות ה"בעל תפילה" בימים הנוראים ובחגים. לאחר פטירתו של הרב הרצוג בשנת

תשי"ט עבר אבא להתפלל בבית הכנסת "אהל רבקה" שבשכונת קרית שמואל בירושלים.

בביכ"נ זה עברו עלינו רוב שנות ילדותנו, בו גדלנו, למדנו והתפללנו עשרות בשנים. ברבנותו שימש אז הגאון רבי ברוך יצחק לוין זצ"ל ראש ישיבת "מקור חיים" בקטמון שהיה מתלמידיו

המובהקים של "רבי שמעון שקופ" מגרודנא. כן קבעו שם את מקום תפילתם אנשים חשובים כהגאון רבי בצלאל זולטי זצ"ל רבה של ירושלים שהיה גר בשכנות לנו, הגאון רבי ארי' לייב גרוסנס זצ"ל אב"ד לונדון שעלה לארץ, הגאון רבי חנוך זונדל גרוסברג זצ"ל מגדולי פארי ירושלים בעמ"ח ספר "תורת השמיטה", הרב יהושע הוטנר זצ"ל מנהל "האיניקלופדיה התלמודית" ועוד, וכן גיסו של אבא הגאון רבי ישראל אהרון שפירא זצ"ל ר"מ בקרית נוער ומרביץ תורה ברבים (בנו של הגה"צ רבי שמחה זיסל שפירא זצ"ל משגיח בישיבת חברון).

אבא היה מקושר עם כולם והשתעשע איתם במשך כל השנים בדברי תורה ומוסר. זכורני שלפני "הבר מצווה" שלחני אבא לביתו של הרב לוי זצ"ל על מנת שיתן לי שיחת הדרכה וחיזוק לקראת קבלת ה"עול מצוות" כשהדרת פניו ולמדנותו העמוקה של הרב השפיעה עלי מאד.

אוצר החכמה

2, ג' תשס"ג אהל יצחק, 12 ה'תשס"ג יצחק

בבית הכנסת "אהל רבקה" היה אבא מוסר שיעורי תורה קבועים לגברים ונשים בעיקר בשבתות ובחגים כשרבים באים לשמוע את דבריו בהיותו מתבל אותם במדרשים רבים, בציטטות מספרו של אביו ה"אזנים לתורה" ולעיתים גם משתמש בסיפור או במליצה והכל בחן ובמתיקות.

המנין "בימים הנוראים"

"בימים נוראים" התפללנו במנין המיוחד שערך סבא "הרב מלוצק" בביתו שבשכונת גאולה תוך שתפילותיו המרגשות ודמותו הקורנת קרבו את לבנו לאבינו שבשמים.

וזאת לדעת כי מאז שסבא עלה לירושלים בשנת תש"א הוא נהג להתפלל בבית הכנסת הגדול שבשכונת "אחוזה", ליד גאולה. שם מסר שעורים כל שבת ב"פרשת השבוע" בפני קהל רב של בעלי בתים ותלמידי חכמים כשחלק מהחידושים שנתחדשו בשיעורים אלו שולבו אח"כ בספריו הגדולים "אזנים לתורה" על החומש.

לאחר שנים עקב גילו המתקדם נהייתה קשה לו הדרך ל"אחוזה שול" והוא עבר להתפלל בהיכלה של ישיבת "חברון" שברחוב הישיבה הסמוכה לביתו שם למדו גם שני בניו אבא וישראל. הימצאותו בישיבה בזמן התפילה השפיעה לטובה על כל בחורי הישיבה ועד היום ישנם אנשים שלמדו אז בישיבה המספרים שזכרים את תפילתו המרגשת ושעזרו לו בלבישת הטלית או המעיל וכו'. לאחר תפילת שחרית אפשר היה לראות את סבא מקיים "התייעצויות" בענייני הכלל עם ידידו ראש הישיבה הגאון רבי יחזקאל סרנא זצ"ל בהיות שניהם חברי "מועצת

